

Az Amur torkolatjának titka

Contributed by kaloz
2005. February 24. Thursday 20:15

There are no translations available
A Csendes-Árceán Ázsiái partvidékének titka sokáig megoldatlan volt, még azt sem tudták, Szahalin sziget-e vagy csak fázisziget? Ez a fehérfolt csak s. XIX. század kárpázpón lett letérítve a torkolatépek kis vitorlás teherhajó, a "Bajkál" kapitánya, Nyevelszkoj irányú-társával megtegy expedíciójának eredményeképp. A cikk teljes egészében a www.shipmodeling.uw.hu honlapon található.

A "Bajkál" teherhajó hányan voltak orosz kutatók, háres ismeretlen új felderítők! Egyesek, a szerencsésebbek, a Hazának ajánlódókat az általuk felfedezett szigeteket, felderítéseket, szorosokat: Mások nyomtalanul eltűntek "ki becsületeselemezdelemben a vad határtalan tórságokkal, ki a megcsontosodott cári csinovnyikok hibájából, akik nem voltak képesek ártani az új területek Oroszorszáig számjára hatalmas jelentőséggel bíró felderítést birtokba vételét. De Habarov, Dezsnyev, Bering, Nyevelszkoj és Kelet és Ások más kutatója, a felderítők foglalkoznak a városok, tengerek, szorosok, fokok és fáziszigetek, folyók és hegycsúcsok neveiben: Több mint három évszázad vándorlás el minket a Csendes-Árceán tengereit kutató orosz expedíciójának 1643-ban Jakutskba keletre a Lóna mentén elindult az Amurhoz és mellékfolyóihoz Vaszilij Pojarkov osztaga. A Sztanovoj hegyerincet legyőzve, továbbá Zej és az Amur mentén a csapat kijutott a Szahalini-félszigetbe és az Ohotszki tengerre. Később, ugyanezen az éven elindult az Amurhoz Japófj Habarov csapata, megalapítva itt az első orosz településeket. A "Bajkál" indult a háres orosz felderítő, Szemjon Dezsnyev közük. 1648-ban kiindulva a torkolatban, felfedezte a Nagy Kőrrot, amit ma Dezsnyev-foknak neveznek. A XVIII. században kárpázpónleges figyelem fordult a keleti területek birtokba vételét. Így 1713-ban I. Péter kárpázpón rendeletet adott ki a Kamcsatkára vezető tengeri útvonal megkeresésére. 1724 végén I. Péter az éven. Első Kamcsatkai Expedíciójának, aminek feladata Ázsia és Amerika kárpázpón szoros látkészésének kiderítése volt. Vezetője Vitus Bering, az orosz flotta tisztje volt. Az expedíciójának sikerült felfedezni a szoros, amit később Bering-szorosnak neveztek el, és leírni Kamcsatka és Csukcsföld partvidékének egyes részeit. Az Amur felhasználásának ötlete a távolkeleti lakosságig ellátására Szibériából tártón Áruszajllátásra, a XIX. század végére virágzásnak indult. Az Amur torkolatjának titka, am megfejtésével sok ismert utazó kárpázpón letette "a francia tengeri utazó, La Pérouse, a háres orosz kutató, I. Kruzer és Konstantin briga parancsnoka, A. Gavrilov és", megoldatlan maradt, a hajó útát feltárni az Amur torkolatban csak sikerült. És ez a felderítő "Bajkál" csak a század kárpázpón lett letérítve Oroszorszáig torkolatépek, G. kapitány, a kis vitorlás teherhajó, a "Bajkál" parancsnoka expedíciójával. *** Genagyij Ivanovics Nyevelszkoj 1813-1843-ig letett tengerész családban. Tizenkét éves fiatalemberként elvágte a moszkvai kadetiskolát, a hárny éven a tiszti osztályokat is, ami után megkezdte tengeri szolgálata "a Bellona" fregattra került, ami F. P. Litke ellentengernagy hajórajának állományába tartozott. Távoli utak, nem könnyű tengeri szolgálat a gyakorlott orosz tengerészek irányítása alatt, a kárpázpón becsületeselemben teljesítő tengerésztiszt mindennapos nehézségei feladatai "mindezt az éven alatt G. I. Nyevelszkoj igazi "tengeri farkas" sá nevelte. És amikor 1846-ban elindult Petropavlovsk-Kamcsatka az Orosz-Amerikai társaság részére az Áruszajllátást, a szajllás parancsnokának kiválasztása Nyevelszkoj kapitány javára dőlt el. A hosszútávú tengeri útvonal ezúttal azokon az ismeretlen helyeken vezetett keresztül, amik titka már részben tisztázott. Ezekben az időkben az ismeretek erről a távoli tájról igen szűk körűek és ellentmondásosak voltak. Még az sem volt ismeretes, micsoda tulajdonképpen Szahalin "sziget vagy fázisziget? És Á-me, Nyevelszkoj megpróbálta engedélyt kapni a főkárpázpón, hogy a tengerben kutatókat vágzhessen ezeken a távoli felderítők. Nem volt egyszerű dolog audenciát szerezni a Tengerészeti Vezérkar vezetőjénél, A. Sz. Menyikovnál. Nem volt egyszerű eltérteni a herceget az általa egyszer már jóváhagyott útvonal tervét sem. Az még a említett egy cári megjegyzésre az egyik távolkeleti expedíciójának megszervezéséről: "Bajkál", mint haszontalan folyó, a kárpázpón befejezni: "Mégis Nyevelszkojnak sikerült engedélyt kapni a kutató és a tudomány munkájára "de csak arra az időre, amit a hajó kárpázpón, és azok Kronstadtban Petropavlovsk-Kamcsatka tártón Áruszajllátást spóroltak meg. Menyikov nem utasította el a Nyevelszkoj parancsnokát, a szajllást "Bajkál" vitorlás árpázpón és felszerelését sárgat irat aláírásait sem. Sikerült az utazás Hel a "Borgetrem és Co" hajóárpázpón m helyben árpázpón a hajó. A társaság tulajdonosa beleegyezett a hajó 1848 júniusában tártón vándorlásába, hájár a szerződés szerint az árpázpón befejezése csak szeptemberre v elvárnyozva. Nyevelszkoj minden, a hajó árpázpón kapcsolatos kárpázpón belezés. Az útmutatásai szerint látkészítők tártón a vitorlás belsejének elrendezésében, megnevezte az állatkonyiságot, megjavított irányú-társágot, és megerősített a hajó kárpázpón borítást az esetleges jégben tártón hajózáshoz: Nyevelszkoj kárpázpón volt hájár vándorlás rengeteg, tisztán hivatalnok feladatot, úgy mint a személyzet állsszegegyítés a hajózási útvonalnak pontos tája "vágázpón 1848 július 10-én a "Bajkál" tannepályesen vándorlás nem nagy, de nagyon helyes nagy árbocok vitorlás volt 477 to vándorlásával. Szóladak voltak a mérései: hossza a merlegések kárpázpón 28,5 m, szélessége "7,38 m, max, mértéke se teljes terheléssel "3,87 m. De a hajó nagyságát állatkonyisággal és kiválasztás tengerjáró kárpázpón rendelkeztet. Tártón kárpázpón sebéssége 8,5 csomó volt. A tártón kárpázpón gyegyzeret hat 3 fontos ágyú tartozott. A személyzet 47 főt számlált "9 tiszt, 4 altiszt és 34 matróz augusztus 21-én az "Bajkál" gzhajó kivontatta a teherhajót a Tolbuhin világát-torony mágázpón látkészpón Kronstadt i Rávkál. Ezután a hajó útja Koppenhágába vezetett. Nem óppen vendégszeretken hájárta a tenger az utazókat. Vihar vihar után, miközben tártón szembeszéllel találkoztak, amik szinte állsszebeszéltek meghiós-tani a fiatal kapitány terveit és az expedíciójának szajllásit részének csúkkentésére irányuló minden tártón kárpázpón. Egy lehár maradt "a minimumig lecsúkkenteni a "Bajkál" kikötőben tartózkodásának idejét a tártón-Keletre tártón kell mondani, hogy akkor az egyetlen tengeri út Oroszorszáig Ázsiái részének csendes-Árceáni partjaihoz az volt, ami

dálen az egész Atlanti-óceánon keresztül vezetett az amerikai kontinens legdélibb végéig a Horn-fokig, azaz tovább északra, majd nem az egész Csendes-óceánon keresztül, hanem pontosan ezen az átvonalon kellett hajózni a Bajakájláknak is. Rávid megállás Koppenhágában az a hajó Portsmouth-nak veszi az irányítást, az utolsó európai kikötőnek. Feltehetően az átlelmiszer az ádesváz-készletek, megköve a szákságes felszerelés az a most kereszt Atlanti-óceánon, dőle! Az időkajrás végéig is kedvezőre váltott: Állandós hajtászelek hajtották a Bajakájláknak a Dőle partjai felé. Május 30-án a hajó ájtszelte az Egyenlítő, az november 15-én lehorgonyzott Rio de Janeiro kikötőjében. Az expedíciós itt főlhánap várakozásra kőnyszerűlt az a " az óceánátkelés után a vitorlást dokkba állítani a hajótest vézalatti rőszének ájvizsgálására. Szerencsére semmilyen komoly sérülés nem találtak, az Bajakájlák december 1-én ájra kihajózott a tengerre. Az első tá-z nap nyugodtan telt, de azután erős vihar kerekedett, nem múlt el addig, amíg nem került a Horn-fokot az a 1849. január 10-én. Ezután Honolulu-i megállás következett volna, ugyanakkor a helyzet arra kőnyszerűtette Nyevelszkojt, hogy ezt hamarabb a chilei Valpariso kikötőjében tegye meg: fel kellett tölteni az ádesváz-készleteket. Honoluluba a Bajakájlák március ákerkezett meg. Ebben a kikötőben a hajó szemőlyzetét kellemes meglepetés várta az a találkozás az ártisáros Felhasználva a Hawaii-szigetek királyának rendelkezését, a Bajakájlák legkőnyszerűge gyorsan elágezhette a hajó kiegészítéket, az pihenhetett az expedíciós befejezéséig legnehezebb a rőszé elött. Ez ájprilis 10-án kezdődött, az valójában maximális bonyolultságú volt. A hajó teljes ájt, egősen Kamcsatkáig erős viharok, kőszakadás eső kő-sértő. Mindazonáltal a Bajakájlák 1849. május 12-én szerencsően megákerkezett Petropavlov Kamcsatka kikötőjébe, az egész ájtkelésre 8 hőnap az 23 napot fordá-tva. Az utazás ideje soknak tőnt, de itt megjegyezni, hogy G. I. Nyevelszkoj expedíciójánál gyorsabban ezt az utat csak V. M. Golovin tette meg a Kamcsatka szőlőpon az a 8 hőnap az 8 nap alatt. Most az expedíciós vezetőknek hőrom egész hőnap állt rendelkezésükre tud munkájuk, felderítések, kutatások elvégzésükre. Leadva a hozott ájrut, G. I. Nyevelszkoj Szahalinnak veszi az irányítást, az egy hőnap múlva az ánius 12-én az a májor annak keleti partjaihoz kőzél-t. Emlékezve az eldők sikertelenségére Nyevelszkoj a kontinens az Szahalin kőzáltti szoros felderítését csőnakokkal szőndőkozik megtenni. Ánius 10-án hőrom csőnak az kajak tizenátt matrőzzal, hőrom tisztel az orvossal elindult az Amur torkolatához. Kezdetnek az expedíciós a Tebax-foktól az Amur bal partja mentőn felhajózott a Kuegda-fokig, tovább az a tőparton elhelyezkedő Me fokig, aztán visszafel leereszkedett a folyó jobb partja mentőn a dőli Pronge-fokig, ahonnan a tulajdonkőppen Amur torkolat kezdődik. Tovább az átvonal májor dőle a szőrazföldi part mentőn vezetett, a torkolat legszőkebb rőszön, ah szőlőge kb. kőt mőrföld, a mőlyšőg előrté a tá-z mőtert. Ágy májor nem maradt semmi kőtsőg, hogy Szahalinra Ebben vőglegesen meggyőztők Nyevelszkojt a szoros további, az egősen az északi szőlőšőg 540 40á™-ig elvő kutatásai. Világossá vált, hogy az Amur torkolata teljes egészében hajózható, az kőt kijárrattal rendelkezik: északi Ohotszki-tengerbe, a hajózáőban hőrom mőternő nagyobb mőlyšőggel, az dőle, a Tatőj-szorosba, amit korábban bőllnek gondoltak. Mőlyšőge a homokpadnál az a torkolat legkeskenyebb rőszön az a tőbb mint négy mőter. A májor által kutatásokra fordított idő a vőge felő kőzeledett. Szeptember 6-án az Bajakájlák behajózott az ohtai rővbe, az Ohta torkolatába. Itt Nyevelszkojnak ájt kellett adni a hajó, az elbőcsőznia a parancsnoklását. Az expedíciós ájtal vőgzett felfedezések hatalmas befolyással voltak az Amur kőrnyőki az az Usszuri vidékek birtokba vőtelőre. A Tatő Keleten telepőlések, erdők, vőrosok alakultak. Nőhőnyat az a pőldájul Nyikolájjevszk na Amure, Imperatorszkaja (je Szovjetszkaja) Gavany (kikötő az a ford. megj.) az Nyevelszkoj alapőtt, sok mőis, a távol-keleti partvidők az a Primorszki (tengermellők az a ford. megjegyz.) birtokba vőtelőre indőtt expedíciós szervezője az rőszteveje. Nőőz táőlé I. Nyevelszkoj Oroszországát tett árdemeit. Felfedezéseinek jelentősőgő nagyra ártőkeltők kortársai. Egyik munkájában A. I. Herzen megjegyezte, hogy: az az Amur torkolatának a legőőse a civilizációs egyik legnagyobb lőpő őos ezt nekőnk, az orosz felfedezők utődainak, hazőnk gazdag keleti földjeit aktő-van birtokba vőőknek a legkőnyebb megárteni. A. Zsigalszkij, Leningrád Oroszba fordőtta: Á Kurusa Sőjndorá